

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177	Polletna naročnina L. 1.500
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603	Letna naročnina L. 3.000
	Letna inozemstvo L. 4.000
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 10 (1090)

Gorica - četrtek, 5. marca 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Kulturna raznolikost in dialog med nami **Politični in ideološki premiki na Koroškem**

Naš narod obhaja v teh letih stoletnico velikih ljudskih taborov, ki so bili vsepovsod po Slovenskem in morda v največjem številu prav tu na Primorskem: v Sempasu, v Biljanu, v Kalcu na Pivki, v Logu pri Tolminu, v Sežani, v Kubeđu. Te široke manifestacije so razgibale tedanje ljudske množice, povezale inteligentno ozroma gospodo s kmetom, zbudile politično zavest in dale zagona prosvetnemu delu po čitalnicah. To delo se pozneje ni več ustavilo. Za dvajset let ga je sicer zadržal pri nas na Primorskem fašizem, toda vstalo je znova. Po drugi svetovni vojni od leta 1945 dalje se je začelo obnavljati tako politično kot kulturno delo in je sedaj na Gorškem razmeroma dobro razvejano.

Ne mislim tu na politično delo, temveč na kulturno, saj imamo po vseh večjih vaseh kako prosvetno društvo ali vsaj pevski zbor. Naj omenim v zvezi s tem nekatere značilnosti sedanjega poveljnega časa, v katerih se razvija naše kulturno delovanje.

KULTURA ZAHTEVA SVOBODO ZDRUŽEVANJA

Predvsem naj poudarim dejstvo politične in idejne raznolikosti med nami. Ta raznolikost izhaja iz človeške narave same in iz družbene ureditve, ki v njej živimo in ki je zanj značilen ravno idejni pluralizem, kot temu tudi pravijo. Takšna idejna in s tem tudi politična raznolikost je značilna za demokracije zapadnega tipa in pravzaprav njih vsebina. Če odzavemo ta pluralizem idej, potem demokracije ni več, potem dobimo totalitarizem enega ali drugega naziva.

Idejni pluralizem dobi svoj izraz na političnem in kulturnem polju. Zato če imamo idejno različne politične in kulturne organizacije, ni to slabost ali pomanjkanje narodne edinstva, kot nekateri trdijo, temveč je to logična posledica sedanje družbene ureditve v Italiji, kjer živimo kot narodna manjšina. Vemo, da bi nekateri to radi odpravili in pod geslom narodne edinstva združili vse kulturne in politične organizacije pod isti imenovalec. Toda prav tako vemo, kaj se za takim stremeljem skriva: ne gre jim za narodno edinstvo, temveč za idejno in politično diktaturo in s tem za kulturno diktaturo, kot so jo že vpeljali v Sloveniji.

Toda kaj pomeni takšna monolitna in diržirana kultura, zopet lahko vidimo v matični domovini, kjer ljudskoprosvetnega dela praktično ni več. Od nekdanjega tako razgibanega prosvetnega delovanja med slovenskim ljudstvom ni ostalo skoraj ničesar. To, kar imajo, je ostalo pravzaprav po zaslugi nekaterih idealistov, ki jih tudi tam ne manjka. Da se kultura razvija, je potrebna svoboda in potrebno je tudi nekaj tekmovalnosti med organizacijami. Idejni pluralizem prosvetnih organizacij med nami, po mojem mnenju, ni za nas minus, ampak plus, ni nam v škodo, temveč v korist. Zato bomo še naprej odklanjali idejo o enotnih kulturno-prosvetnih organizacijah.

Toda idejno pluralistična družba predpostavlja demokratično zrelost, ki je v tem, da znamo biti strpni z ljudmi, ki drugače mislijo kot mi, in da znamo z njimi sodelovati, ko gre za kake skupne cilje. Idejna raznolikost ne sme torej postati sovraštvo in se ne sme spreveči v totalitarizem čes: Kdor ni z mano, je proti meni in je zato moj sovražnik. Kdor ni s tabo, zato ni še tvoj sovražnik, je samo človek, ki drugače misli kot ti. To pa ni greh, saj je pravica vsakega človeka, da misli s svojo glavo.

Vemo, da v naši slovenski preteklosti ni bilo vedno tako. Najbrž je to izhajalo tudi iz tega, ker nismo bili nikoli svobodni, ker smo zmeraj bili pod grofi in pod gospodo, socialno in gospodarsko odvisni, pa smo se navadili, da je treba misliti tako kot gospodarji mislijo. Nismo torej znali biti strpni ne politično ne idejno ne kulturno. Ponekod je ostalo še nekaj te idejne nestrpnosti in totalitarističnih te-

ženj. Toda prav je, da posebno mi katoliški kulturniki pokažemo tudi do takšnih ljudi svojo demokratično zrelost in krščansko strpnost. Počasi bodo že tudi oni spremenili svojo miselnost in strupenost. Bodimo torej tudi nosilci strpnosti in svobode!

NI RESNICNEGA DIALOGA BREZ NEKIH POGOJEV

Iz spoznanja, da je vsak človek svoboden v svojem mišljenju in da je potrebna strpnost med ljudmi, je zrastle novo spoznanje in sicer to, da smo vendarle vsi ljudje, ki imamo kljub vsemu toliko skupnega, veliko več kot tistega, kar nas loči. Nastala je tako potreba po dialogu in po sodelovanju. Danes je to zelo aktualna tema in se o tem veliko govori in piše, vendar ne zmeraj v pravem smislu.

Dialog in sodelovanje sta lahko mišljena tako, da eden govori in drugi posluša kot pri lekciji v šoli in pri pridigi v cerkvi, ali da ima le eden glavno besedo, drugi pa smejo le plaho kaj povedati; da le eden poje melodijo, drugi pa jo smejo samo spremljati. To ni dialog, ni sodelovanje. Vemo, da so tak dialog vpeljali komunisti s katoliki in drugimi sopotniki v OF med vojno in da bi tak dialog nekateri radi videli tudi sedaj med nami. Takega dialoga in takega sodelovanja ne sprejemamo, ker ni vreden svobodnega človeka.

Je pa še druga vrsta dialoga, ki je res dialog ali razgovor. To je takrat, kadar si sedita nasproti dva sobesednika, ki imata drug drugega za enako vredna in ko si sedita nasproti zato, da bi se skupno z isto govorico domenila o kaki skupni akciji, za katero bi združila svoje moči. Tak dialog je pravi dialog in za tak dialog smo s komer koli. Trije pogoji so torej potrebni za uspešen dialog: da se imata sobesednika za enakovredna partnerja; da gre za svobodno izbran določen cilj ali akcijo; da ni skritega namena, sobesednika izigrati. To se pravi, da je dialog iskreno mišljen in se sodelovanje pošteno izvaja.

Med nami v zamejstvu je tak dialog in tako sodelovanje gotovo potrebno in koristno na raznih poljih, tudi na kulturnem. Zavedamo se, da je v skupni povezanosti sil večje upanje na uspeh.

Zato se goriška Zveza slovenske katoliške prosvete iskrenemu dialogu z idejno drugače orientiranimi organizacijami in posamezniki ni nikoli odtegovala in upam, da se tudi v bodoče ne bo. Vendar smo v preteklem letu naleteli na določene težave prav zato, ker drugi sobesednik ni želel imeti proti sebi enakovrednega partnerja. Hoteli so vpeljati nekak monopol nad kulturnim življenjem v Italiji in zlasti še nad stiki z matično Slovenijo. Tega nismo sprejeli in ne smemo sprejeti nikoli. Zadnji čas se zdi, da se je pri naših slovenskih sobesednikih nekaj zopet premaknilo in da se bo dialog pletel dalje. Vendar to ne zavisi od nas, temveč od njih, ki se morajo otestiti misli o kakem monoplu nad slovensko manjšino in o kakem prvenstvu nad ostalimi Slovenci.

(r+r)

Hrvati bodo dobili prvega svetnika

21. junija bo razglašen za svetnika hrvatski mučenec blaženi Nikola Tavelić. Tako se bo Hrvatoma uresničila dolgotrajna želja, da bi dobili svojega prvega svetnika. Nikola Tavelić je bil doma iz Šibenika v Dalmaciji, umrl pa je mučeniške smrti v Jeruzalemu. V prostorih apostolske delegacije na Oljski gori je blaženemu Taveliću posvečena lepa kapela.

Jubilej dominikanskega reda

Dominikanci se pripravljajo, da bodo praznovali osemstoletnico rojstva in 750-letnico smrti svojega ustanovitelja sv. Dominika.

(Od našega dopisnika)

Poročali smo že, da so bile v nedeljo, 22. februarja 1970 na Koroškem deželnozborske volitve. Medtem ko je Narodni svet Koroških Slovencev vložil leta 1965 slovensko listo ter je bilo oddanih za »Koroško volilno skupnost« 4.272 glasov, so se tokrat Slovenci odpovedali samostojnemu nastopu. Izid volitev je potrdil vse naše dosedanje komentarje in analize o idejni in politični situaciji med koroškimi Slovenci.

KOMUNIZMU PRIJAZNE TEŽNJE

En dan pred deželnozborskimi volitvami na Koroškem so zapisale »Salzburger Nachrichten«, v zveznih deželah Avstrije najbolj razširjeno politično glasilo: »Med slovenskimi študenti so vidne komunistu prijazne težnje. V proglasu, ki ga je podpisalo 25 višješolcev slovenske gimnazije v Celovcu, pozivajo študentje koroške Slovence, naj volijo pri volitvah komuniste, nobenega glasu pa naj ne oddajo za Socialistično stranko in ne za Avstrijsko ljudsko stranko. Tudi 38 slovenskih visokošolcev na Dunaju obsoja v javni izjavi voditelje manjšine, ki so priporočali za volitve glas za socialiste ali za Avstrijsko ljudsko stranko.«

Tako daleč vest iz nemškega časopisa! Da so bile že dolgo časa sem vidne predvsem na Dunaju med visokošolci komunistične težnje, tega marsikdo na Koroškem ni hotel verjeti. Ta tendenca se je pokazala sedaj ob izidu deželnozborskih volitev na Južnem Koroškem. Katoliško usmerjeni Narodni svet je sicer izdal navodilo, naj volijo koroški Slovenci Avstrijsko ljudsko stranko, vendar so izidi volitev pokazali na dvojezičnem ozemlju čisto drugačno sliko. Koroški deželni glavar, ki je hkrati predsednik Socialistične stranke, je izjavil po volitvah na avstrijski televiziji, da slovenski volivci niso sledili navodilu Narodnega sveta, ter so oddali vsaj polovico svojih glasov socialistični stranki. Prav tako je mogel tudi komunistični zastopnik pred televizijo poudariti predvsem prirastek za komunistično stranko med slovenskimi volilci. Le ostali del pripadnikov Narodnega sveta je volil torej Avstrijsko ljudsko stranko, saj je ta v najbolj slovenskem velikovskem okraju imela le 930 glasov prirastka. Za slovensko listo je bilo oddanih leta 1965 v tem okraju 1.837 glasov.

Socialisti so mogli s pomočjo slovenske levice močno razširiti svoj politični vpliv v občinah dvojezičnega ozemlja. Povsem nov pojav v slovenskih občinah pa je prirastek komunističnih glasov. Velik prirastek so beležili komunisti na slovenskem ozemlju v Pliberku, kjer so napredovali v primerjavi z zadnjimi deželnozborskimi volitvami od 13 na 84 glasov, v Bistrici nad Pliberkom so napredovali od 14 na 55 glasov, v Globasnici od 6 na 23 glasov, v Škocijanu pa celo od 23 na 142 glasov. Mogli bi naštet še vrsto občin. Premik na levo je očiten!

NEPRIJETNI ZAKLJUČKI

Tako prihajamo v zvezi z deželnozborskimi volitvami na Koroškem do sledečih zaključkov: Narodni svet se na te volitve ni pri-

pravil. Njegovo vodstvo je ignoriralo željo Slovencev po samostojnem nastopu. Odločitev, naj slovenski volivci podprejo pri deželnozborskih volitvah Avstrijsko ljudsko stranko, je Narodni svet pred svojimi volivci premalo utemeljil. Poleg tega vodstvo ni bilo kos položaju v lastnih vrstah ter je prišlo teden pred volitvami do odstopa tajnika Narodnega sveta dr. Janka Zerzerja, ki je zagovarjal pri volitvah absolutno nevtralnost. Tragično za Narodni svet in njegove predstavnike pa je, da slovenski volivci niso sledili ne predsednikovi ne tajnikovi direktivi.

Vzdržali pa se tudi niso glasovnja, kakor je to priporočal del slovenskih visokošolcev na Dunaju, med njimi F.J. Bister, ki je razposlal za volitve posebno okrožnico.

V bodoči koroški deželni vladi bo zastopanih pet socialistov in dva pripadnika Avstrijske ljudske stranke. Za socialiste je bilo pri volitvah oddanih 151.978 glasov (leta 1965: 133.955), za Avstrijsko ljudsko stranko 92.938 glasov (leta 1965: 89.523), za svobodnjaško stranko 34.704 glasovi (leta 1965: 36.494), za komuniste pa 6.571 glasov (leta 1965: 7.502).

Zmaga avstrijskih socialistov

Premik na levo, tako izrazit na Koroškem, se je teden dni kasneje ponovil tudi v državnem obsegu. Avstrijska ljudska stranka, ki je zadnja štiri leta sama vladala državo, saj je imela absolutno večino z 85 poslanci, je zgubila kar šest sedežev v parlamentu in pristala na 79. Socialisti pa so kar za sedem mest napredovali: od 74 so se povzpeli na 81. Prvič v povojni zgodovini Avstrije so nadvladali svoje tekmece in postali najmočnejša avstrijska stranka. »Svobodnjaki« so ohranili svoj položaj, tj. pet poslancev.

Ker pa socialisti niso dosegli absolutne večine (potrebni bi bilo vsaj 83 sedežev), se bodo morali povezati z eno od ostalih dveh strank. Vse kaže, da se bodo odločili za Ljudsko stranko, saj so že med volilnim bojem izjavili, da odklanjajo povezavo z vse preveč desničarsko Stranko svobode. Seveda bodo to pot imeli oni ministrskega predsednika. Ta bo voditelj stranke, Avstrijec židovskega porekla dr. Bruno Kreisky, ki glede pogledov v marsičem sliči nemškemu kanclerju Brandtu.

Tudi Avstrijska ljudska stranka je pred volitvami izjavljala, da daje v primeru potrebe prednost povezavi s socialisti, čeprav so »svobodnjaki« s svoje strani dejali, da bi bili z Ljudsko stranko pripravljene sestaviti vlado, ne pa s socialisti. Skupaj bi imela taka vlada, »mala koalicija« imenovana, 84 mest v parlamentu, kar bi bilo za vladanje dovolj.

Sedanja vlada dr. Klausja je že odstopila. Tudi Avstrijo čakajo

Zaostritev italijanske vladne krize

Italija doživlja eno najhujših povojnih političnih kriz. Stranke leve sredine, ki naj bi dale življenje novi vladi, so glede svojih pogledov na glavna vprašanja kot so razporeka, omejitve večine do komunistov in amnestija za socialne prekrške tako daleč narazen, da je Rumor, ki je bil od predsednika Saragata poverjen za sestavo nove vlade, obupal nad nadaljnimi poskusi in Saragatu vrnil zaupani mu mandat.

Saragat je ves pretekli ponedeljek iskal novega politika, ki naj bi nasedla pogajanja spet spravil z mrtve točke. Ker ni mogoča nobena vlada brez Krščanske demokracije, je znova zaupal mandat človeku iz demokrščanskih vrst. Izbira je to pot padla na Alda Mora.

Italijanska kriza ima odjek tudi na gospodarskem področju. Lanska »vroča jesen« z dolgimi stavkami, z zmanjšano proizvodnjo in z novimi delovnimi pogodbami je ogrozila stabilnost lire. Le pametna, načrtna in odločna gospodarska politika jo lahko še reši pred razvrednote-

kakor Italijo težki dnevi iskanja nove vlade. Pri tem bo značilno to, da bo prav Ljudska stranka, čeprav je izšla iz volitev oslabiljena, razsodnik položaja. Če se odloči za sodelovanje s socialisti, bo imela Avstrija spet vlado »velike koalicije«. Če bi pa sprejela ponujeno roko »svobodnjakov«, bi prvič prišlo do »male koalicije«. Ponovil bi se primer iz Zahodne Nemčije, kjer je na ta način W. Brandt potisnil v opozicijo krščanske demokrate, čeprav so prejeli relativno največ glasov. Toda politični opazovalci menijo, da v Avstriji ni dosti izgledov za »malo koalicijo«.

Politična situacija v državi je sedaj sledeča: državni predsednik Jonas je socialist, verjetni predsednik vlade Kreisky pravtako, tudi mesto prvega predsednika v državnem zboru pripada sedaj socialistom, poleg tega so povsod tam, kjer so v Avstriji tudi narodnostne manjšine (na Koroškem, Gradiščanskem in na Dunaju) deželni glavarji socialisti.

Koroški socialistični deželni glavar Hans Sima je poudaril v televiziji, da je pri državnozborskih volitvah prebivalstvo dvojezičnega ozemlja volilo v pretežni meri socialistično stranko. Medtem je socialistična stranka na Koroškem izjavila, da je bil izvoljen na njeni listi pri deželnozborskih volitvah 22. februarja tudi pripadnik slovenske narodne manjšine Hanzi Ogris, ki je istočasno podpredsednik levičarsko usmerjene Zveze slovenskih organizacij na Koroškem.

njem. Toda za to je potrebna trdna vlada, z jasnimi cilji, z enotnim gledanjem in z izdelanim programom. Dokler tega ne bo, bo lira v nevarnosti, da zgubi na vrednosti. V inozemstvu se to že kaže: v Švici ter v Avstriji vrednotijo menjalnice liro 10 odstotkov pod uradno zamenjavo. Ameriški dolar je prešel 630 lir in še ne kaže, da bi se ustavil. Zaradi tega bodo trpeli zlasti delovni ljudje, upokojenci in vsi, ki imajo denar naložen v hranilnicah.

Tako demokratizirani kot socialisti si nalagajo pred prebivalstvom silno težko odgovornost. Preprosti človek enostavno ne more doumeti, da je zaradi notranjih sporov v teh dveh strankah ohromljena vsa država in da je za te politike bolj pomembno trmasto vztrajanje na svojih stališčih kot dobrobit ljudstva. In nočejo ti slepi politikanti razumeti, da se bo to razočarano ljudstvo lahko maščevalo na prvih volitvah prav na svojski način, da se bo v svoji zagrenjenosti množično obrnilo h komunistom.

Prošnja misijonarja Ivana Štante



Tri gobavke iz misijonske postaje Isoanala na Madagaskarju, kjer deluje p. Ivan Stanta CM. On je bil tudi tisti, ki nam je to pretresljivo fotografijo poslal

Naš misijonar na Madagaskarju Ivan Stanta je misijonskemu odseku Marijine družbe v Gorici poslal tole pismo:

Oprostite, če vas nekaj prosim. Meseca junija bomo, kakor morda že veste, odprli naselje za gobavce in tudi bolnišnico za te ljudi v Isoanali. V začetku, to je meseca junija, bom sprejel okrog 40 gobavcev, potem se bo to število počasi povečalo. Ne vem, če bi se dalo s pomočjo Katoliškega glasa narediti nekoliko propagande za rabljene obleke. Meseca maja, junija, julija in do srede avgusta so tukaj mrzli dnevi. Če bi mi kaka dobra duša poslala kak paket rabljene obleke za moje gobavce, bi bilo to kot mana. Pošlje se lahko paket do 20 kg.

Moj naslov: Mompera Joan Stanta, Le-proserie, ISOANALA, Madagascar Sud.

Se enkrat se prav lepo zahvaljujem za

vse, kar delate za misijone, in lepo pozdravljam.

P. Ivan Stanta CM

Pismo misijonarja Ivana Štante ne potrebuje nadaljnje razlage. Govori samo. Če kdo želi poslati rabljeno obleko, naj bo ta čista in zašita. Strgana in umazana ni dar za nikogar, za potrebnega še najmanj. To so delali svoj čas Amerikanci, a to ni lepo. Če pa kdo želi darovati rabljeno obleko za gobavce g. Ivana Štante, a ne mara poslati sam, lahko pošlje na naslov: Marijina družba, Riva Piazzutta 18, 34170 Gorica. Da se prejeta obleka pošlje naprej, bo poskrbel misijonski odsek goriške Marijine družbe. S to stvarjo akcijo za pomoč gobavcem na Madagaskarju se bomo prav lepo vključili v celotno škofijsko akcijo postnega časa za pomoč gladujočim in gobavcem v Manikrò.

KOMUNISTI NE PODPIRAJO SLOVENCEV

»Novost ob razpravi o letošnjem proračunu je skorajšnji vstop predstavnika Slovenske skupnosti v občinski odbor in nič čudnega, če so se zaradi tega vznemirile desničarske organizacije, kot so Lega Nazionale in MSI,« je dejal v svoji intervenciji svetovalec Slovenske skupnosti dr. Dolhar, ko je bila v tržaškem občinskem svetu splošna debata o letošnjem proračunu. Po tej ugotovitvi je svetovalec Slovenske skupnosti razčlenil postavke letošnjega proračuna in polemiziral nato s komunisti, ki so očitali Slovenski skupnosti, da nima svojega programa. Na te brezplodne in druge neresnične in nazadnjaške očitke je dr. Dolhar vprašal komuniste, kaj so napravili z glasovi, ki so jim jih zaupali slovenski volivci in da si mora PCI prevzeti odgovornost, ker hrani v hladilniku glasove mnogih slovenskih volivcev, ker je pač v večni opoziciji.

Svetovalec liste Slovenske skupnosti je še dejal: »Iskreno si želim, da bi PCI za vedno ostala v opoziciji, kajti zgled Češkoslovaške nam je za vselej razjasnil pojme o komunističnem tolmačenju demokracije.« Svetovalec je zaključil svoja izvajanja s trditvijo, da je Slovenska skup-

nost na pravi poti, ko vstopa v občinski odbor, zato ker so ji pri srcu predvsem koristi slovenskega ljudstva.

Dolharjev govor so komunisti težko prebavili, zato so ga tudi večkrat prekinjali, ker jim pač ni bilo pogodu, da jim je rekel, da so vtaknili slovenske glasove v hladilnik in da so tam v glavnem tudi zmrzili (glej Sv. Jakob, glej tržaška predmestja, kjer se je zaradi fratelančne politike izgubilo več Slovencev kot ves predvojni čas!). Bode jih pa tudi dejstvo, da je Slovenska skupnost svobodna politična tvorba, da ukrepa po svoji razsodbi in ni odvisna njena pot od vsedravnih strankarske zamisli.

Tržaški proračun, ki vsebuje niz konkretnih točk in ima določen program v korist slovenske narodne skupnosti, je bil odobren z glasovi Slovenske skupnosti, KD, obojnih socialistov ter republikancev. Proti pa je glasovala desnica, z njo pa »napredna« PCI.

PCI je glasovala tudi proti proračunu devinsko-nabrežinske občine, kjer je Slovenska skupnost imela vseh teh pet let svojega župana.

Slovenski duhovnik o Cerkvi na Holandskem

G. Vinko Zakelj je izseljenski duhovnik za Slovence v Belgiji in na Holandskem. Zato tudi dobro pozna tamkajšnje verske razmere. Kako sodi o problemih, ki tarejo holandsko Cerkev in ki polnijo stolpce veni prijaznega, nevtralnega ter sovražnega časopisa, je povedal lani 4. oktobra, ko je govoril na kulturnem večeru Slovenske kulturne akcije v Buenos Airesu.

Holandska Cerkev velja danes za najbolj smelo v ozračju reformnega gibanja, ki ga je za prenovitev vesoljne Cerkve sprožil drugi vatikanski koncil. Zakelj pravi, da so Holandci odkriti, iskreno demokratični in ničesar ne prikrivajo. Katolištvo je pri njih v neprestanem porastu. Od dvajset odstotkov pred desetletji zajema danes že 50 odstotkov.

Holandska je tudi misijonsko najbolj prizadeta dežela; doma ima sedem škofij, pa je v misijonih zastopana s 66 škofi holandskega porekla. Holandci gojijo globoko versko življenje, zato se tudi živo zanimajo za verska vprašanja in življenje po veri. Antiklerikalizma ne poznajo.

Stvarne misli je povedal Vinko Zakelj tudi o toliko osporavanim novem holandskem katekizmu. Po njegovem vsebuje mnogo pozitivnega in sodobnega, ni pa

za izvoz. Pomudil se je ob evharističnem gibanju, ob liturgičnih spremembah pri sv. maši in ob skupni spovedi, ki jo uvajajo.

Zakelj je ob primeru holandske Cerkve prišel do zaključka, da smo katoličani do sedaj vse preveč enostransko poudarjali svoja načela; govorili smo predvsem o pokorščini, premalo pa o svobodi in odgovornosti božjega ljudstva; in osnovi našega življenja je bila dostikrat odsotna ljubezen. Po koncilu pa gre zlasti za življenje s Kristusom in uvajanje evangelija med množice. Holandska Cerkev je trdno odločena, da to izvede med svojim ljudstvom.

Duhovniki naj bi obnavljali obljubo celibata

Kongregacija za duhovnike je poslala vsem škofovskim konferencam daljše navodilo za oblikovanje duhovnikov, predvsem mlajših.

Za veliki četrtek je bila izdana nova oblika maše, pri kateri škof posveti sveta oja. Pri tej maši naj bi se zbralo čim več duhovnikov, ki naj bi pri maši obnovili obljubo zvestobe svojemu poklicu.

V luči Kristusovega križa

V božjih načrtih zavzema Kristusov križ osrednje mesto. Kot sredstvo odrešenja je križ simbol krščanstva. Dajo ga v roke novomašniku, ko stopa k oltarju, misijonarju, ko odhaja na misijonsko delo.

Ceprav bi Bog padli Adamov rod mogel rešiti na drugačen način, je v svoji nezumni ljubezni poslal na svet svojega edinorojenega Sina, da ga po križu odreši. Kristusovo daritev na križu in njegovo vstajenje ter poveličanje po koncilu radi označujemo z besedo: velikonočna skrivnost. Ti zgodovinski dogodki Kristusovega odrešenjskega dela so sicer temelj in osnova velikonočne skrivnosti, ne pa še njena polna vsebina.

Pri krstu se novokrščenec vcepi v Kristusa in postane deležen njegove velikonočne skrivnosti. Podobno se dogaja pri vseh drugih zakramentih. Vsaka krščanska populnost pomeni vraščanje v Kristusovo velikonočno skrivnost. Vsa milost, ki jo naklanja Bog v vsej človeški zgodovini, izvira iz Kristusove velikonočne skrivnosti. Zakaj z eno daritvijo je Kristus za vedno usodil tiste, ki se posvečujejo (Ibr 10, 14).

S svetim krstom postanemo Kristusovi udje, zato pripadamo Cerkvi — Kristusovemu skrivnostnemu telesu. Tu lahko rečemo, da po nas in v nas Kristus nadaljuje svojo smrt in vstajenje. Ko je Savel preganjal kristjane, mu je Gospod mogel upravičeno očitati: »Savel, Savel, kaj me preganjaš?« (Apd 9, 4). Naša glava Kristus je s trnjem okronana, kako bi mogli potem razvajati udje pripadati telesu, ki ga oživlja in vodi taka glava? Le ako z njim trpimo, bomo z njim tudi kraljevali (2 Tim 2, 12).

KRIZPOT DO POPOLNEJSE LASTNE PODOBE

Danes je malo simpatično govoriti o zatajevanju, premagovanju, odpovedi, mrtnosti, umiranju, ker nas najprej spominjajo na težke in neprijetne reči. Namesto tega so bolj priporočljivi izrazi, ki naglašajo pozitivno stran: oblikovanje samega sebe, samovzgoja, duhovna rast, rast v Kristusa, spolnjenje, zorenje v notranjega poduhovljenega človeka, trud za vedno bolj popolno božjo podobo, posvečenje. Seveda takih visokih ciljev ni moč doseči brez žrtve in premagovanja. Sportnih medalj, Nobelovih nagrad in drugih odlikovanj tudi ni brez resnega truda in napora. Kdor hoče uživati razgled s Triglav ali Mont Blanca, mora najprej okusiti napor vzpenjanja. Po izvornem grehu mora človek vsak napredek plačati s potom in trudom. Od vseh ciljev je gotovo najvišja in najtežje dosegljiva svetniška popolnost, kakršno občudujemo v ljudeh, ki jih je Cerkev postavila na oltar kot naše vzornike in priprošnjike v nebesih.

Pot, ki je svetnike privedla na najvišji vrh, s pomočjo božje milosti, dostopna slehernemu, gotovo ni nedostojna človeka, tudi sodobnega ne. Kljub vsem menjavam in spremembam, ki jih prinašajo časi, človek v bistvu ostaja vedno enak. Po izvornem grehu je nagljen k slabemu, svet ga s slabimi idejami in zgledi vleče navzdol, hudobni duh pa ga v vseh časih zapeljuje, ga skuša odvrtiti od poti proti nebesom, ki mu jo je začrtal Bog.

Za vse ljudi veljajo večna, nespremenljiva pravila: če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, rodi obilo sadu (Jan 12, 24). Zakaj kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil, kdor pa svoje življenje zaradi mene in evangelija izgubi, ga bo rešil (Mr 8, 35). Apostol Pavel uči, da je treba odložiti starega človeka, ki se kvari po varljivih strasteh, in obleči novega, ki je po Bogu ustvarjen v resnični pravičnosti in svetosti (Prim. Ef 4, 22-24). Samo če s Kristusom umrjemo, bomo z njim tudi živeli; samo če z njim trpimo, bomo z njim tudi kraljevali (2 Tim 2, 11). Pot do vstajenja pelje edinole prek Golgote.

KAKSNA NAJ BO NASA POKORA

Svetost, za katero se moramo truditi, je v resnični ljubezni do Boga in bližnjega. Naša največja slabost ter vir vseh grehov in napak je pretirana ljubezen do samega sebe ali sebičnost. Naš lastni jaz se kaže vedno in povsod; iščemo sami sebe, lastno korist, priznanje, čast, naslado. Če tega ne dosežemo, se razburjamo, hudujemo, govorimo o brezobzirnosti našega bližnjega, o krivici, sovražnosti in podobno. Smo in hočemo biti središče sveta, vse naj se suče okoli nas, po tem merilu sodimo, kaj je prav in napak, kaj dobro in zlo, kaj važno in nepomembno. In vendar, kako smo v resnici majhni, prašek v vesolju, eden med tremi milijardami, neznan kolese. Ni me bilo in me kmalu

ne bo. Svet pa se bo vrtil in šel svojo pot, kakor da me nikoli ni bilo.

Nenehno moramo premagovati svojo sebičnost, da se bomo znali postaviti kolikor toliko v pravi položaj v župniji, škofiji in končno v celotnem katoliškem svetu, da bomo delali in ravnali kot neznan delček velikega organizma, v katerega smo po božji naravi vključeni.

Področje za premagovanje in post je obširno. Bog ne odklanja nobene pokore, naj bo notranja ali zunanja, duhovna ali telesna, da le izvira iz dobrega namena in jo vodi razumnost. Prerok Izaija je grajal svoje rojake, ki so se postili, pa tudi pestili ter živeli v spori in prepirih. Kristus je zavračal post farizejev, ker ga je narekovalo ošabno srce in je služil nji-

hovi baharjiji.

Modernemu svetu, ki misli samo na materialno uživanje, le povejmo — bolj z zgledom kot z besedo — da k resničnemu veselju vodi samo Kristusova pot križa. Na veliki petek takole slovesno častimo sveti križ: »Tvoj križ slavimo, Gospod: in tvoje sveto vstajenje hvalimo in povečujemo; zakaj — glej, zaradi križa je prišlo veselje na svet.«

Tudi v postu in pokori moramo biti veseli. Kristus ni odklonil povabila na svatbo. Vse posvetno veselje je treba prepajati z duhovnostjo: »In vse, kar delate, v besedi ali dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa in po njem zahvaljujte Boga Očeta« (Kol 3, 7).

SKOF DR. JANEZ JENKO

Demonstracije v Londonu

Predsednik jugoslovanske zvezne vlade Mitja Ribičič je bil prejšnji teden v Londonu. Namen obiska je bila utrditev industrijske povezave med obema državama.

Če je uradni obisk potekal po vseh protokolarnih predpisih, pa ni bilo tako na londonskih ulicah. Tam so jugoslovanski izseljenci izvedli zoper Ribičičevo navzočnost vrsto demonstracij z napismi zoper »agente z Vzhoda«, »prikrite staliniste«, »komunistične morilce« in podobno. O teh demonstracijah je prinesel poročilo tudi ljubljanski dnevnik »Delo«, seveda na svoj način. Za pobudnika demonstracij je obtožil dr. Ljuba Sirca, ki je univerzitetni profesor v Angliji. O njem pravi, da je »v najtežjih časih, takoj po vojni, ko smo se z vsemi silami borili za naše nacionalne meje, organiziral meščansko opozicijo ter vohunil v škodo naših življenjsko pomembnih nacionalnih interesov.«

Dr. Ljubo Sirc je bil svoj čas res tako politično naiven, da je verjel, da je mogoče tudi v komunističnem režimu organizirati politično opozicijo. Po Titovi zma-

gi leta 1945 se je iz Svice vrnil v Slovenijo. Komunisti mu zato niso mogli kot komu drugemu očitati sodelovanje z okupatorjem. Toda ko je dr. Ljubo Sirc skušal prav angleško vlado, katero je sedaj Ribičič obiskal, potom angleškega konzula obvestiti o nasilju in nedemokraciji jugoslovanske komunistične diktature, je bil aretiran in vržen v zapor. V zaporu je doživel prav mučna zaslišanja s strani Mitje Ribičiča, ki je bil tedaj polkovnik zloglasne OZNE in prav nič izbirčen v metodi izsiljevanja priznanj. Dr. Sirc je bil obsojen kot angleški vohun na dolgo ječo, kasneje pomiloščen in nato siljen, da bi z OZNO sodeloval. On pa je izrazil prvo priložnost, da je pobežnil v tujino in se izmaknil svojim mučiteljem.

Paradoks je sedaj v tem, da isti Ribičič, ki je dr. Sirca preganjal zaradi zvez z Angleži, hodi okrog njih in išče tehnično ter znanstveno pomoč za svojo državo. To je sicer čisto v redu, ni pa v redu, če hočejo slovenski komunisti z Ribičičem na čelu še danes dr. Sircu očitati to, kar sami delajo: da je imel stike z Angleži. Ribičič pa je lahko spoznal, da je Anglija resnično demokratična država, kjer lahko vsakdo izraža svoje mnenje. Za jugoslovanske narode bi bilo zelo koristno, če bi ta način vladanja Ribičič prinesel tudi domov. Potem bi Milojev ne bil več v zaporu, policija ne plenila Pahorjevih knjig in tudi Stane Kavčič v Ljubljani ne bi imel več nagobčnika glede izgradnje slovenske hitre ceste Šentilj-Nova Gorica.

S TRŽAŠKEGA

Sprejem na jugoslovanskem konzulatu

Ob zaključku letošnjega študijskega seminarja za tukajšnje slovenske šolnike je jugoslovanski generalni konzul v Trstu inž. Marjan Tepina povabil predstavnike javnega in kulturnega življenja ter slovenske šolnike na sprejem v prostore konzulata. Tako so se sprejema udeležili vidni predstavniki italijanskih in jugoslovanskih oblasti.

Stavkovno gibanje trgovcev

Toliko stank je, da ne moremo kot tednik sproti poročati o njih. Vendar bomo tokrat omenili stavkovni protest, ki so ga izvedli tržaški trgovci v sredo, 25. februarja. Trgovine in javni lokali so sicer ostali odprti, vendar so trgovci zatemnili in zaprli izlozbe. Na spušenih rolojih pa so prilepili lepak, v katerem so navedli razloge za tovrstno stavko. Razen na probleme, ki tarejo trgovce v vsedravnem merilu, opozarjajo in zahtevajo tukajšnji trgovci tudi to, da pristojne oblasti ustavijo izdajanje novih licenc in da ne dovolijo veleblagovnicam, da odpirajo svoje podružnice v našem mestu. Veleblagovnice so seveda poslovale redno.

Dva požara

V soboto, 28. februarja proti večeru je izbruhnil silovit požar v Silosu pri tržaški železniški postaji. Gasilci so gasili vso noč in jim je uspelo samo omejiti požar, saj je notranjost Silosa popolnoma lesena. Posamezni deli poslopja so popolnoma uničeni. Plamene, visoke skoraj 15 metrov, je bilo videti iz vseh strani mesta.

Istega dne zjutraj pa je izbruhnil požar v Bazovici pri Ciletovih in uničil hlev in delno tudi stanovanje. Ogenj je povzročil nad sedem in pol milijona lir škode.

Odobrena proračuna v Zgoniku in Nabrežini

Na zadnji seji občinskega sveta v Zgoniku so odobrili proračun za leto 1970, ki predvideva skupno nad 57 milijonov lir izdatkov, dohodkov pa je za 29 milijonov manj. Primanjkljaj naj bi kriili s prispevkom vladnega komisariata in s posojilom. Za proračun je glasovalo 8 svetovalec, štirje pa so se vzdržali.

Tudi v Nabrežini so pred kratkim z glasovi Slovenske skupnosti, demokristjanov in socialistov izglasovali letošnji proračun.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrli je Jaka Špicar

V Ljubljani so 20. februarja pokopali znanega koroškega rojaka, pisatelja Jaka Špicarja, ki se je rodil leta 1884 v Skočiču blizu Beljaka. Doživel je torej visoko starost 85 let.

Jaka Špicar je ustvaril leta 1908 najbolj igrano ljudsko igro »Miklovo Zalo«. Ta igra je doživela več kot sto predstav na odrih in na prostem. Leta 1967 je bil avtor navzoč s svojo soprogo Marico tudi na uprizoritvi »Miklove Zale« v Trstu in v Katoliškem domu v Gorici.

Druga pomembna Špicarjeva igra je »Kralj Matjaž« iz leta 1911. Tudi z njo je hotel v usodnih časih pred prvo svetovno vojno utrjevati narodno zavest tostran in onstran Karavank, kar mu je v veliki meri uspelo. V celoti je Špicar napisal vsaj 80 dramskih del; igrali so jih blizu petdeset. Krog svojih iger je sklenil leta 1937, ko je napisal biografsko igro o svojem slavnem rojaku Drabosnjaku. Pred dvema letoma so dijaki Slovenske gimnazije v Celovcu igrali izvlečke iz te trpke igre o koroškem bukovniku. Tedaj je Jaka Špicar zadnjič nastopil v koroški javnosti; njegov spomin pa bo med vsemi Slovenci še dolgo vrsto rodov živel v »Miklovi Zali«, tej visoki pesmi naše narodne samobitnosti.

Spremembe v Koroški kulturni zvezi

Krščanska kulturna zveza je imela v nedeljo, 22. februarja 1970, svoj redni občni zbor. Na občnem zboru je bilo podano poročilo o delovanju v preteklem poslovnem letu. Na občnem zboru je odložil dr. Erik Prunč — kot je dejal — iz poklicnih razlogov predsedniško mesto, ki ga je sprejel pred enim letom. Za novega predsednika je bil izvoljen 22-letni učitelj Joško Hudl.



Izredni občni zbor Sindikata slovenskih šolnikov v Gorici

Dne 17. februarja je Sindikat slovenskih šolnikov v Gorici imel izredni občni zbor, na katerem je bilo sprejetih več važnih sklepov. Eden najvažnejših je bil ta, da se bo sindikat slovenskih goriških šolnikov poenotil s tržaškimi ter skupno s tem tvoril deželni sindikat slovenskih šolnikov, čeprav bo tudi v tem poenotenju delovanje obeh sindikatov ostalo popolnoma samostojno.

Druga važna točka, o kateri je bilo govora na tem izrednem občnem zboru, je bila sprememba nekaterih pravil sindikata, ki se nanašajo na članstvo šolnikov. Glede tega so udeleženci občnega zbora sklenili takole: redni člani bodo odslej tisti profesorji in učitelji, ki poučujejo na slovenskih šolah. Ti imajo aktivno in pasivno volilno pravico. Izredni člani pa bodo tisti profesorji in učitelji, ki trenutno ne poučujejo na slovenskih šolah. Ti imajo samo pasivno volilno pravico. Če pa bi ti šolniki bili zopet nastavljeni na slovenski šoli, bi seveda spet postali redni člani sindikata.

Poročilo o delovanju sindikata je imel predsednik prof. Milko Renar, ki je prisotnim predložil razna prizadevanja goriškega sindikata: rešitev še nerešenih problemov slovenskih šolnikov, seminar za slovenske šolnike v Gorici, dejavnost teh šolnikov med slovenskim prebivalstvom, da bi svoje šoloobvezne otroke vpisali v slovensko šolo.

Nato so bile volitve, na katerih je bil izvoljen novi odbor, ki ga sestavljajo naslednji šolniki: prof. Milko Renar, prof. Vita Veselova, učit. Slavko Rebec, prof. Aldo Rupel, prof. Majda Corsi, prof. Lojzka Bratuževa, učit. Mariza Peratova, prof. Albin Sirk, prof. Mirko Primožič, prof. Karel Primožič, prof. Rado Bednarik, učit. Ivo Bolčina, učit. Sergij Korošec.

Nov grob v Gorici

V četrtek, 26. februarja so na goriškem pokopališču pokopali ugodno goriško gospo Hojak Marijo vdovo Vogrič. Rodila se je pred 77 leti v Čepovanu, se poročila in imela dva sinova, oba učitelja. V času druge svetovne vojne je izgubila moža in tudi sama bila odpeljana v zloglasno taborišče Auschwitz, kjer je preživela več mesecev vse do konca vojne. V Gorici smo jo poznali kot dobro, verno in narodno zavedno gospo. Vedno se je rada udeleževala vseh naših pobožnosti in prireditvev in zelo rada je romala. Zadnjič je bila na romanju v Ohrid. Bila je tudi članica 3. reda. Pogrebne obrede je opravil v slovensčini dr. K. Humar v cerkvi sv. Jožefa Delavca in tudi na pokopališču so bili obredi v slovensčini. Bog ji daj večni pokoj. Preostali naša sožalje.

Prva seja novega odbora goriškega Sindikata slovenskih šolnikov

Odbor je na svoji prvi seji obravnaval vprašanje seminarja za slovenske šolnike in v zvezi s tem ugotovil, da so priprave za seminar v teku. Šolske oblasti so namreč zagotovile, da bo do seminarja brez

dvoma prišlo, in to v najkrajšem času. Odbor je bil mnenja, da je treba stopiti v stik s pokrajinskimi tajništvi strank in jih seznaniti s še nerešenimi problemi naših šolnikov. Odbor je nato pregledal imenik tistih šolnikov, ki poučujejo na slovenski šoli, imajo pa svoje otroke na ital. šolah; ponovno je ostro obsodil njihovo ravnanje, ki je hkrati neznačajno in nevezgajno. Izrazil je nadalje najnost, da postane Državni strokovni zavod za trgovino avtonomen, ker se mu lahko samo na ta način zagotovi uspešen razvoj. Najbridejša ugotovitev odbora je bila ta, da prinaša Uradni list (19.1.1970) o usposobljenostnih izpiti in natečajih za šolnike nemških šol v Poadižju. Ustanovni zakon za omenjene šole nosi datum 13. 11. 1963. Ustanovni zakon za slovenske šole je bil izdan 19.7.1961, pa se do danes še ni začel izvajati.

Umrla je najstarejša žena v Rupih

Dne 24. februarja je umrla v Rupih najstarejša žena, 89-letna Marija Kokelj, po domače Mrica. Rodila se je v Rupih leta 1881, bila dvakrat poročena in imela tri otroke. Kot dekle je delala v tovarni vžigalic v Gorici in seveda peš prehodila pot tja in nazaj. Tudi pozneje, kot poročena, je vse od leta 1923 do 1941 vsak dan vozila peš mleko v mesto. Bila je zavedna Slovenka in zelo verna žena. Naj ji bo Bog bogat plačnik. Preostali, zlasti vnuku g. Durčiku izrekamo naše sožalje.

Stevec

Stevecjanski župan Stanislav Klanjšček se je pretekli torek udeležil sestanka na goriški provinci, kjer so bili prisotni upravitelji Ustanove za gorska pasivna področja. Ta ustanova ima nalogo, da v imenu deželne uprave uredi in asfaltira cesto na Dolenjem bregu na Jazbinah ter razširi cesto k Aščevim. Župan je prisotnim predložil potrebo, da se to delo takoj naredi, ker je že preteklo precej časa, odkar je bil narejen in odobren načrt. Upravniški so županu zagotovili, da bodo začeli z deli takoj, ko bodo prejeli ustrezní dekret od deželne računskega urada. Ista ustanova je izdelala tudi načrt za okrepitev napeljavne elektrike na Jazbinah, Valerišču, Klancu in Ščednem. Načrt je bil na županovo posredovanje odobren in poslan tržaški direkciji ENED. Župan je prisotnim izrazil svoje nezadovoljstvo, da se tako potrebna javna dela rešujejo na tako počasen način.

V petek so začeli z deli pri ureditvi dveh parkirišč in zgraditve zidu za razširitev ceste Dvor-trg pred cerkvijo. Dela opravlja neko podjetje iz Vidma za skupno vsoto 10.000.000 lir. Predvideva se, da bodo dela zaključena v tem mesecu.

Za deželno sindikalno organizacijo slovenskih šolnikov

Na članskem sestanku Sindikata slovenskih šole iz Trsta so člani pooblastili odbor, da se sestane s sorodno goriško slovensko sindikalno organizacijo z namenom, da pride med obema sindikatoma do združitve v deželno sindikalno organizacijo. Podobno stališče je goriška sindikalna organizacija že zavzela.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

V sredo, 25. januarja se je vršil v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici osmi občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete (ZSKP). Udeležili so se ga predstavniki včlanjenih društev in pevskih zborov, deželni svetovalec dr. Štoka in tajnik Slovenskega ljudskega gibanja dr. Mljač iz Trsta, sestrška Slovenska prosveta iz Trsta pa je poslala pozdravno pismo.

Predsednik Zveze dr. Kazimir Humar je podal zelo utemeljene misli o kulturni raznolikosti in dialogu med nami, ki jih objavljamo na uvodnem mestu. Tajnik Marijan Terpin je opisal izredno razgibano delavnost Zveze v zadnji poslovni dobi. Zveza je pripravila skupno devet koncertov v Gorici, katerim lahko pridružimo še tistega, ki sta ga imela zbora »Mirko Filej« in »Lojze Bratuž« v St. Jakobu na Korškem 6. julija 1969. Tudi dramatik je Zveza posvetila svojo pozornost. Oskrbela je oratorij v spomin Friderika Barage, miklavževanje z igrice, pustovanje in proslavo v čast sv. Cirila. V Katoliškem domu je organizirala pet gledaliških gostovanj, potem vzgojna predavanja in bila nosilec številnih pobud. Najbolj učin-

kovita je bila razpis natečaja za izvirno slovensko skladbo svetnega značaja, ki se ga je udeležilo sedem avtorjev s 16 pesmimi. Zveza se je spomnila 23. februarja lani tudi pok. Lojzeta Bratuža z lepo uspešo akademijo.

Po poročilih zastopnikov včlanjenih društev in zborov in po izrečni razrešnici nadzornega odbora so sledile volitve. Ponovno je bil za predsednika izvoljen dr. Kazimir Humar, ostala odborniška mesta so pa bila razdeljena na prvi redni seji novega odbora 2. marca.

Pri slučajnostih je bila izrečena želja, da bi se društva Zveze bolj zanimala za Beneško Slovenijo. Naj bi se mislilo tudi na rojake, ki živijo na robu slovenskega prostora v Krmini, Kaprivi, Ronkah in Trziču. K besedi se je oglašil še deželni svetovalec dr. Štoka in priporočil, naj bi predsednika obeh kršćansko usmerjenih Zvez iz Gorice in Trsta skupno vzporejala njuno dejavnost. Opozoril je tudi na deželne zakone, ki so bili izdani v korist prosvetnih organizacij. Te zakone je treba poznati in se jih poslužiti.

V soboto, 7. marca bo v dvorani Katoliškega doma v Gorici gostovalo Slovensko gledališče iz Nove Gorice z Linhartovo komedijo

TA VESELI DAN ali

Matiček se ženi

Igralci bodo nastopili dvakrat in sicer popoldne ob 16.30 predvsem za šolsko mladino, zvečer ob 20.30 pa za odrasle.

Pastirček št. 6

Ta številka ima že pomladno in veliko nočno obeležje, saj bomo v kratkem doživeli prihod koledarske pomladi, konec meseca pa tudi Kristusovo vstajenje. Jožica Peric je napisala prav ljubko zgodbo »Upor v kraljestvu Pomladi«, Zora Saksida pa je prispevala črtico »K (velikonočnemu) blagoslovu«. Pastirčkova pesem v notah je tudi veliko nočna in sicer od skladatelja Matije Tomca. Ker se v tem mesecu praznuje v Sloveniji tudi Materinski dan, »Pastirček« objavlja spis Darine Konc »Naša mamica goduje«.

V skavtskem zaglavju zasledimo članka »Vozli« (Ivo Jevnikar) in »V kraljestvu gorā«. Marko Jevnikar opiše raketo »Apollo II«, s katero so prvi ljudje uspeli pristati na površini Lune. Branko predstavi najbolj uspešnega športnika na olimpijskih igrah v Berlinu leta 1936 ameriškega črnca Jesseja Owensa, ki si je osvojil kar tri olimpijske medalje. Učiteljica Majda hoče bralce seznaniti z Dolenjsko. Veliko je to pot dopisov. Najboljšega najdemo na prvi strani. Skavtinja Previdna Srna poroča o svojem srečanju z nežnim prebivalcem gozdnih jas, s srno.

—jk

SLOV. KAT. AKAD. DRUSTVO - SKAD GORICA

vabi na predavanje prof. LOJZETA AMBROZIČA iz Würzburga o temi

PUBERTETA KATOLICIZMA

ki bo v Mali dvorani Katoliškega doma v četrtek, 12. marca ob 20.30.

Vabimo vse člane na občni zbor Kmečke bolniške blagajne za občino Sovodnje, ki bo 8. marca 1970 v občinski dvorani ob 11.30.

ZA KMETOVALCE

Državni prispevek za oljčno olje

Pridelovalci oljčnega olja, ki želijo prejeti državni prispevek za letošnji pridelek, morajo najkasneje do 15. marca vložiti prijavo o svojih oljčnih nasadih. Zamudniki ne bodo imeli pravice do prispevka. Potrebne tiskovine za prijavo v dvojniku ima pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu, ul. Ghega 6, vsak dan od 9^h do 12.30 razen ob sobotah.



Druga zmaga Olympije

Preteklo soboto, 28. februarja je goriška Olympia odigrala drugo tekmo letošnjega prvenstva moške D lige. Premagala je moštvo Triestina iz Trsta z izidom 3:1 (15:1, 15:12, 9:15, 15:11). Tekma ni bila posebno zanimiva, zlasti ker so Tržačani predstavili povsem novo moštvo. V začetku srečanja je bilo opaziti veliko prmoč Olympije, ki je povedla kar s 13:0 in zaključila set s 15:1. Drugi set je bil nekoliko živahnejši; gostje so začeli dobro braniti, tako da niso pustili našim tolkačem, da bi predrlí obrambo na mreži. Vendar so ti slednji le znali poiskati »luknje« in so tudi drugi set pozitivno zaključili. V tretjem setu pa so Olympijci popustili in niso mogli ustaviti gostov pri njihovem napredovanju; morda je bila temu vzrok nervoznost, ki je v določenem trenutku zajela naše igralce, in pa podcenjevanje nasprotnika. Tudi v četrtem setu se niso sprva dobro znašli; stanje je bilo precej časa izenačeno in Tržačani so celo povedli z 9:6. Izgledalo je že, da bodo tudi v tem setu naši izgubili živce; vendar so se zbrali, pokazali nekaj dobrih akcij in set zaključili sami v korist. Srečanje se je tako končalo pozitivno.

Tokrat naši igralci ne zaslužijo tolikšne pohvale kot pri prvi tekmi; slabi so bili zlasti v obrambi, pa tudi v napadu se niso preveč izkazali. Pričakujemo, da bodo trenutno nerazporejenost popravili in da bodo dobro igrali prihodnjo nedeljo proti Aurori iz Remanzacca. Predvideva se, da bo tekma zelo zahtevna, zlasti ker to moštvo letos prvič nastopa v D ligi in je našim igralcem še neznan.

—lč.

OBVESTILA

MLADINSKO SREČANJE. V nedeljo, 15. marca popoldne bo v Standrežu mladinsko srečanje. Na sporedu je sv. maša v modernem slogu in razgovor v župnijski dvorani; po razgovoru bodo nekateri mladi prikazali zborni deklamaciji o temi: »Naši trpeči bratje«. Vse srečanje bo posvečeno prav temu; torej kakšen je all kakšen naj bo odnos mladine do ljudi, ki ne živijo v tako ugodnih razmerah kot mi Evropejci. — Srečanje je povezano s postno akcijo, ki jo vsako leto izvrši goriška mladina, da se spomni vseh trpečih bratov.

Razstava o taboriščih. V Kulturnem domu v Trstu, ul. Petronio 3, je bila 2. marca odprta ob 25. obletnici osvoboditve zatiranih narodov razstava o taboriščih, ki jih je nacistični okupator ustanovil med zadnjo svetovno vojno, da bi v kralji zatrl vsak poskus upora zoper nečloveške zatiralce. Razstava bo odprta do 31. marca.

Zadnja predstava Finžgarjeve igre »Naša kri«. Zaradi posebnega uspeha tega Finžgarjevega dela pri občinstvu in zaradi številnih prošelj, naj bi igro ponovili, se je Slovensko gledališče v Trstu odločilo za še eno, res zadnjo predstavo, ki bo v nedeljo, 8. marca ob 16.30 v Kulturnem domu v Trstu.

DAROVİ

Za slovenske misijonarje: N. N. 150.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: A. Koshuta, Gorica, namesto cvetja na grob pok. Vladimira Baša 2.000 lir; N. N. 2.000 lir.

Namesto cvetja na grob Anice Dolhar darujejo oskrbovanke pri Marijinih sestrah v Gorici lir 10.000 in Marijine sestre lir 10.000 za svetoivanski Marijin dom; v isti namen Pini Kocjančič 6.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V sredo, 11. marca ob 20.30

bo v Katoliškem domu v Gorici predvajanje filma o potovanju goriškega nadškofa Cocolina

V SLONOKOŠČENO OBALO V KRAJ MANIKRO

Poleg tega bodo prikazani nekateri filmi iz gobovskih naselij. Prijatelji misijonov vljudno vabljeni.

ZAHVALA

Dne 24. februarja je mirno v Gospodu zaspala naša ljubljena mama

Amalija Černic roj. Devetak

Vsem, ki so drago pokojnico spremlili na njeni zadnji poti in nam nudili moralno podporo, zanjo molili ter darovali cvetje, se iskreno zahvaljujemo.

Mož Stefan, hčeri Rozamila, redovnica in Stanka z družino, sinovi Ninko, Stefan, France, Rudolf z družinami in ostalo sorodstvo

Gorica, Sevee, Varazze, Steverjan, Zdravščina, Doberdob, 25. febr. 1970



Spored od 8. do 14. marca 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: M. Kranjec: »Povest o dobrih ljudeh«. Tretji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.30 Glasba po željah. 15.30 E. Bassano: »Otroci so kakršni so«. Drama v treh dejanjih. 17.30 Pesmi Nadiške doline. Sodelujejo mešani zbor »Rečanj«, moški zbor »Idarja« in solisti ob spremljavi Birtičeve harmonike. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filma in revij. 20.30 Iz slovenske folklorne: Reharjeva: Poklici.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Car glasbenih umetnin. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.55 Obletnica meseca: »Giambattista Tiepolo, ob 200-letnici smrti. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor RAI iz Turina. 19.20 Znane melodije. 21.05 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Postni govori (8) Edo Skulj: »Blagor miroljubnim«. 19.45 Zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane. 20.35 Berg: »Wozzeck«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert. Vodi Aladar Janes. 21.45 Ansambel »Grupa 220«.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Po društvih in krožkih: SKAD iz Gorice. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst. 17.35 Jevnikar: »Slovensčina za Slovence«. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Simoničeva: »Pisani balončki«, radijski tednik za najmlajše. 20.35 C. Kosmač: »Pomladni dan«. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Pravni položaj žene v Italiji: M. Bellomo (2) »Zivljenje žene od 12. do 15. stoletja«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 18.50 Ramovš: Sinfonietta. Izvaja orkester slovenske filharmonije. 19.10 Postni govori (9) J. Lebar: »Blagor preganjanim zaradi Kristusa«. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetne melodije. 16.30 B. Cellini: »Moje življenje«. Enajsto nadaljevanje. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.45 Ščepce poezije. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Zbor RTV iz Beograda. 18.50 Filmska glasba. 19.10 »Družinski obzornik«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Nenavadne in skrivnostne zgodbe: A. Marodič: »Tipična angleška zgodba«.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Po težki bolezni je v ponedeljek, 2. marca odšla s tega sveta

ANICA DOLHAR

Na njeni zadnji zemeljski poti smo jo iz Gorice, kjer je prebila zadnje tedno svoje bolezni, spremlili na pokopališču v Trst, kjer bo počivala v družbi svojih staršev in najbližjih sorodnikov.

Težko prizadeti zaradi njene prezgodnje smrti sporočajo to žalostno vest sestri, svakinje, nečaki in drugi sorodniki.

Gorica - Trst - Trbiž - Kranj, 4. marca 1970